

PREMIILE EUROPA PENTRU TEATRU

KRYSTIAN LUPA,

laureatul Premiului Europa pentru Teatru, 2009

Între 1963 și 1969 a studiat pictura și gravura la Academia de Arte Frumoase din Cracovia, apoi regia la Școala Superioară de Cinema și Televiziune din Lodz, dar și la Institutul de Artă dramatică din Cracovia. A lucrat imediat după absolvire la Teatrul Norwid din Jelenia Góra, unde a aprofundat noi forme de expresie, împreună cu un grup de tineri actori. A debutat cu *Ivona, principesa Burgundiei* de Gombrowicz la Słoty Teatr, unde a lucrat până în 1984. A semnat regia mai multor texte de Witkacy, dar și *Orașul de vis* după Alfred Kubin, *Visătorii* de Musil, *Frații Karamazov* după Dostoievski, *Malte, sau tripticul fiului risipitor* după Rilke, *Somnambulii* după Hermann Broch, dar și *Artă* de Yasmina Reza, *Întoarcerea lui Ulise* de Wyspianski.

Kalkwerk, după romanul lui Thomas Bernhard, marchează începutul fascinației lui Lupa pentru acest scriitor. Inspirat de opera austriacului, montează apoi *Immanuel Kant* la Wrocław, *Ritter, Dene, Voss* la Słoty Teatr, *Disparația* la Varșovia.

După anul 2000, Scena Kameralna a Teatrului Słoty e laboratorul său predilect și aici se nasc: *Maestrul și Margareta* după Bulgakov, *Zarathustra* după Nietzsche și *Nietzsche. Trilogie* de Schlegel.

Din 1983 predă la Institutul de Artă Dramatică, printre foștii săi studenți aflându-se și Krzysztof Warlikowski. A lucrat, de asemenea, în Franța, Rusia și Statele Unite.

În cadrul zilelor dedicate Premiilor Europa, Krystian Lupa a prezentat trei spectacole:

Factory 2, o fantezie colectivă bazată pe improvizații și inspirată de opera lui Andy Warhol și de legendara sa *Silver Factory* (premiera: februarie 2008), avându-l pe Piotr Skiba în rolul nonconformistului artist.

The Presidents de Werner Schwab (producție din 1999 a Teatrului Polski din Wrocław).

Marilyn – prima parte a proiectului *Persona. Triptic*, oferită în avanpremieră, cu Sandra Korzeniak în rolul titular.

„Andy Warhol spunea că subiectul și eroul tuturor filmelor sale era personalitatea. Nu povestea vieții cuiva, ci personalitatea, cu tot inexprimabilul ei. În consecință, dacă subiectul tău e o ființă umană, e mai bine să-l privești decât să vorbești despre el. Cele trei fantezii despre trei personaje (Gurdjieff, Marilyn Monroe și Simone Weil) merg pe această cale. Nu sunt povești, ci situații în care personalitatea devine vizibilă și ar putea să devină în egală măsură locul de intersecție cu personalitatea unui actor care se imbarcă într-o aventură personală – chiar intimă – pentru o experiență fantastică și riscantă de schimb. Personalitatea nu înseamnă doar caracterul cuiva. Este și visul extrem al acestei persoane, o versiune incompletă, dar potențială a ei. Și în fine, personalitatea este în egală măsură autosugestia și orbirea, ca și mitul ce explodează câteodată printre ceilalți. Cele trei persoane, așa diferite cum sunt ele, au acest lucru în comun: ele vor să depășească limitele. Chiar dacă nu pot fi comparate, împărtășesc aceeași unică și perpetuă viziune a transgresiunii umane” (Krystian Lupa).

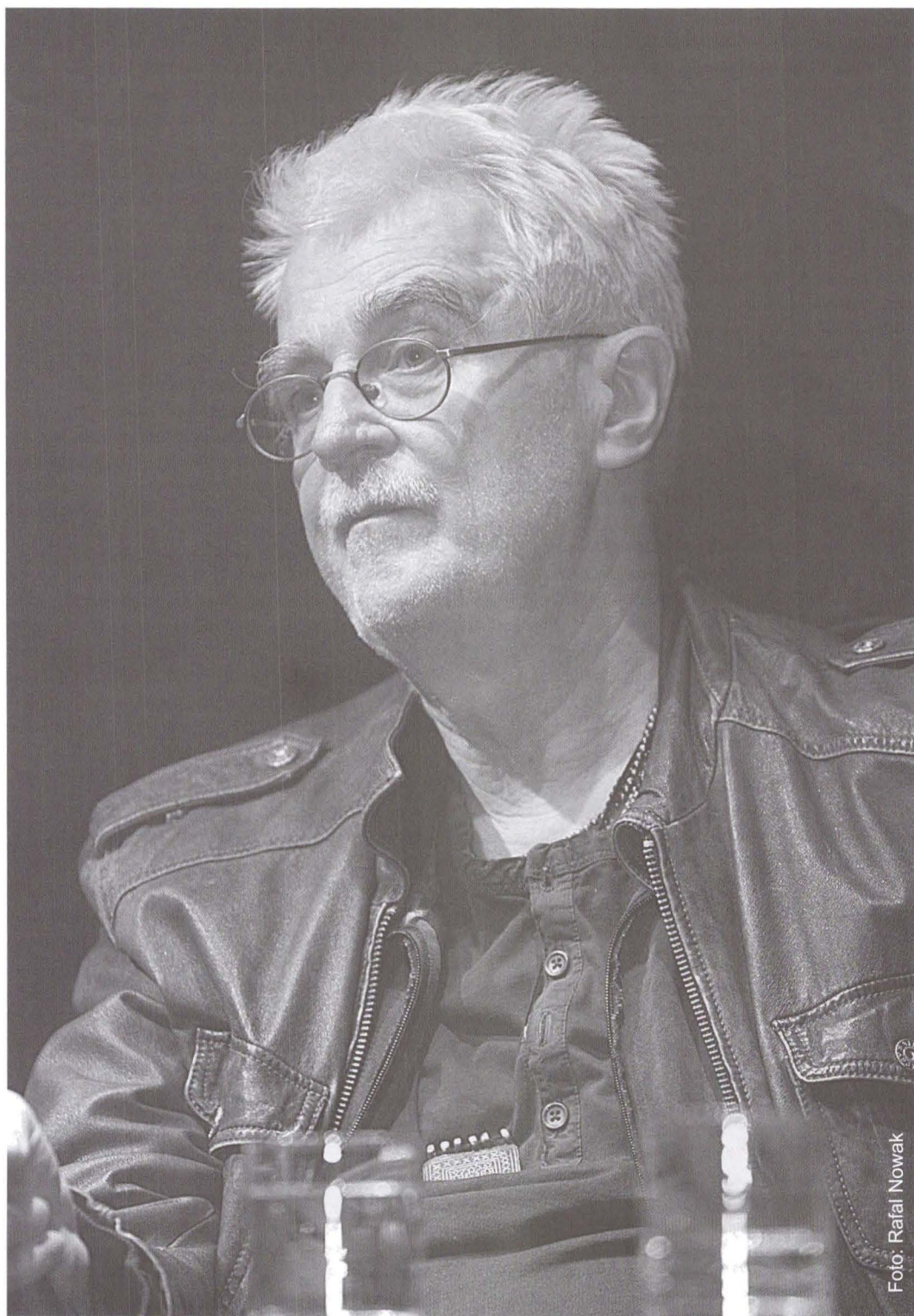

Foto: Rafał Nowak